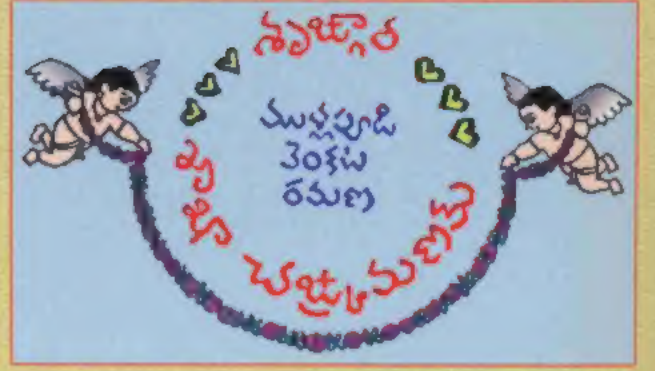

మొదల నుంచి చూడవలసింది

మొదల నుంచి చూడవలసింది

రమణ రచనకి బాపు అక్షరాభిషేకం!

బాపుగారు
సంపూర్ణంగా
అక్షరాభిషేకం
చేసిన

రమణగారి
ఏకైక
రచన
ఈ

ప్రజల నోటి చక్కదనం
తొలిసారి

జన్మదిన ప్రతిష్ఠాత్మక ప్రత్యేక
సంచిక (ఫిబ్రవరి, 2000) లో
ప్రచురితం!

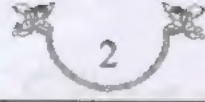
కౌముది

"మల్లపూడి కౌముది"

ఇ.ప. 1-9-1962/2/7 - (80xw మల్లపూడి)

విక్రయకర్త: హైదరాబాద్ - 500044

SRUNGAARA SAAKHAA CHANKRAMANAM

(Exactly as originally printed in RACHANA - Telugu Monthly :: February, 2000)

by **Mullapudi Venkata Ramana**

First Edition : 24, February, 2013

Publication No. 109

Art work : *Padmasree Dr. Bapu*

© Smt Mullapudi Sridevi

Produced & Published by :

Vahini Book Trust (V.B.T.)

'Yadlapati's Home'

H No. 1-9-286/2/P

(Near Ramnagar Gundu

Vidyanagar

Hyderabad - 500 044

Ph : 040 - 27071500

Sole Distributors :

M/s. Navodaya Book House

H.No. 3-3-865

Opp. Arya Samaj Mandir

Kachiguda, Hyderabad - 500 027

Ph: 040 - 24652387

Layout & Designed by :

Rachana Entinti Patrika, Vidyanagar, Hyderabad - 500 044

Text & Title Printed at :

Charita Impressions

1-9-1126/B, Azamabad, Hyderabad - 500 020

Total Pages : 30

Price : ₹ 60/- :: US \$ 10

ISBN : 978-93-81931-09-7

MS. J. L. PUDI MENTARAMANA
10 FLOOR GREENWAYS RD. EXT.
DEEPURAM
CHENNAI 600 028
TEL 492-7109

'రచన'కు బాపురమణగారలు నూతన సహస్రాబ్ది సందర్భంగా

అందించిన కానుక! - అననిపించింది.

'అమందానంద కందళత హృదయార విందుండనై.....' లాంటి భావన!

ఆసరికే 'రచన' నూతన సహస్రాబ్ది + జన్మదిన ప్రతిష్ఠాత్మక సంచిక తుదిమెరుగులు దిద్దుకుంటున్నది. మరో ముప్పయ్యే రెండు పేజీలు పెంచి ఈ అపురూప రచనని కూడా రచనాభిమానులకు అందించగలగడం ఓ గొప్ప మధురానుభూతి!

ఇప్పటికే ముఖచిత్రం తయారైపోవడంతో రమణగారి రచనను ముఖచిత్ర రచనగా మలచడం కుదిరింది కాదు.

ఆ అసంతృప్తి అలా ఉండిపోయింది ఇన్నేళ్లుగా!

ఇప్పుడు బాపుగారు ఈ రచనకు ఒకటి కాదు - రెండు ముఖ చిత్రాలు అందించి ఆనాటి అసంతృప్తిని మటుమాయం చేసేరు.

'రచన' నూతన సహస్రాబ్ది + జన్మదిన ప్రతిష్ఠాత్మక సంచిక - 716 పేజీలతో - 960 గ్రాముల బరువుతో - ₹ 116/- వెలతో వెలువడి అపూర్వాదరణ పొందింది. ఇప్పటికీ ఆ సంచిక కాపీల కోసం రచనాభిమానులు అడుగుతున్నా అందజేయలేని అశక్తత!

ఏ పత్రిక వారైనా రమణగారి రచనను ప్రచురించడానికి తహతహ లాడుతుంటారనడంలో అతిశయోక్తి ఎంతమాత్రమూ లేదు.

అలాంటిది రమణగారే అయాచితంగా, చాలా విశ్ల తరువాత రాసిన, ఈ విలక్షణ రచనని 'రచన'కు పంపుతూ అలా వినవ్రుతతో ఉత్తరం రాయడం వారి సంస్కారాన్ని తెలియజెప్పుంది.

'రచన' పట్ల వారి కున్న ఆపేక్ష అది!

రమణగారి రచనలన్నింటికీ చిత్రార్థన చేసినా వారి ఈ ఒక్క రచనను మాత్రమే బాపుగారు సంపూర్ణంగా అక్షరీకరించారు. ఓ అర డజను రేఖా చిత్రాలనూ అందించారు.

దాన్ని యథాతథంగా ప్రచురించే మహద్దాగ్ధం 'రచన'కు కలగ జేసిన బాపురమణలకు ఆనాడు కృతజ్ఞతాభివందనాలు తెలియజేసు కోవడం జరిగింది.

పన్నెండేళ్ల తరువాత ఈ రచన ఒక్కటే విడిగా చిన్న పుస్తకంగా తీసుకురావాలన్న తలంపు కలగడం, అందుకు బాపుగారు పచ్చజెండా ఊపడం చకచకా జరిగిపోయేయి.

దంపతులైన ప్రతి ఒక్కరూ రమణగారి ఈ 'శృంగార శాఖా చంక్రమణం' చదివి, ఆస్వాదించి అమందానంద కందళత హృదయార విందులై ఇతర దంపతులచేత కూడా చదివించి తీరాల్సిన రమణీయ రచన ఇది!

- 'రచన' శాయి

ایک نیا کھیل شروع ہو گیا

ایک نیا کھیل شروع ہو گیا

ایک نیا کھیل شروع ہو گیا

~ స్వచ్ఛంద సేవా చక్రమణకు ~

- ముల్లపల్లి వెంకటరావు

అందుకన్నా పల్లకన్న అందనిది బహుశేషి

కొరికి చూసిన ఎడకన్న దొరకనిది తేవిన్నది

- స్వచ్ఛంద సస తరణ్ణిణి . ౨౩.౩౫

పంచేదరి కన్న పరిదరి తేవి

- దేవులపల్లి వేంకటేశ్వరి

పనిత తనంత తి మంచి వచ్చిన చురకన నిదె పరికిన్

- అల్లసాని పెద్దన

అడగక యచ్చిన ముడ్డే ముడ్డు

- ఆశ్రేయ

అరిగిన యవ్వని ముడ్డే ముడ్డు

- అనవుడు, నివుడు

అనియోచిత, నియోచుంబన్

- కింకు పరంకు

ప్రేమ పస ; పెళ్ల నస

- యనన్

పెళ్లం తీరిన కోరిక

ప్రేయసిని తీరిన కోరిక

- అవ్వల్ల పెట్

ప్రేయసి కోరిక

తరివతంతో అలో-రిక

- స్వీడిష్ మెడిసిన్

స్వచ్ఛంద సేవా చక్రమణకు

గౌరవ

మ మ్మమ్మ ముద్దంటే చెడి
నీకీ ఉడ్డేనం లేడి

- ఆరుద్ర

బంసారం కన్న నృంసారం బదురు

- కె.ఎ.కృష్ణ

మద్దెట్టు కున్నట్టు - మక్కెట్టు కున్నడు నాడు

- గురజాడ వెంకటేశం

మ్మ... ముద్దులు మూడు విధమ్ములు

ఇచ్చే ముద్దు రుచి ; ఇప్పించుకున్నది రుచిన్నది ;

ఇప్పని ముద్దు రుచి ముక్కుపైరు

- నృజ్జోర నన తరజ్జోరి - ౧౯౩౪

ఆక కొడుకీస్ ఆక ఎండాక్ పై మాకే

ప్రేమకథలన్నీ పెళ్ళికొక 'అంతం' అవుతాయి

- డాన్ వాన్ & హార్ట్ థైరన్

సిద్ధింత మద్దైతంచ

అర్థ రహితం తథి కది ।

ఇద్దరు (మిథునం) తేనిదే మైథునం అసాధ్యం కదా

అందుకల్ల అద్దైతము అర్థరహితం

- చాణక్య సమితి

కోరిక అనే కద్దుర హరిత

పరమచ విహారిత - నృంజర విన్యసాలు

- కద్దుర వసంత రియలు

మల్లకల్లి పెంకపంజర

అంశ

తెనుకింటి తేడ కొడకొ,
తెనుకు తేలువై చాడింది — కిళిదిసు

మైదునం దేవి బ్రహ్మాండ)!
త్వేదోత్వేద సమన్వితమ్
శ్చంద్రమ్ సమగ్రమ్ చరిపి
బహుమ్ బ్రహ్మమ్! — కిళిదిసు

రతి సర్వత) వర్ణయేత్ — యతి

మితి సర్వత) వర్ణయేత్ — రతి

పతి సర్వత) వర్ణయేత్ — సమసతి! ప్రతి

సతి సర్వత) వర్ణయేత్ — స-పతి

ఎవ్వరియొక్కన్ బ్రాహ్మణుడెన్ తాక్షక రియొక్కన్
— సన్ దివ్యో స్మృతున్
(పతిత్రయకూ దివ్య సమావేశేన ప్రతిత్రయ)

ప్రతిత్రయశాం నాభ్యస్తే
రతిత్రయం ప్రతిక్షేపమ్.
— బంధున బంధుమిత్ర

స్వచ్ఛంద నాభా చక్రమణమ్

గాయ.

కట్టం కొట్టే యిది బంధుని కొడు. బతుకు చూపి చూడతే,
స్వంధం పాడును బాత్రినా బెత్తెడి. కోరిక కోరికకే స్వంధం రసం; ఆ
తిరిగితే నేరసం. అయినా గంగి నోళ్ళ పాప గంటపైనో చూప. సంపాద పాదం
ఇదేనన్నట్లు, జీవకోటికి దీనిపైన ముక్కువ ముక్కువ

స్వంధంకి పరమావధి సంభూగం; దీనికి పరమావధి ఆనందం.
కుంభ గత ప్రదర్శకక వత - నిష్ఠుర నిర్మలానందం. ఆనందా బ్రహ్మయనిపించే
కుంభావసథ.... అది కొన్ని క్షణాలే.... తరువాత ప్రయత్నాని స్వేచ్ఛైం
నిండుకోనావే, దీనిం అది వత్తికొడిగట్ట - పాగలు దిసులునా తేస్తాయి.

చెట్టులూక జోరజూపండును చూడడం, నోటూరడం, కోయడానికి
ఎగరడం, అందడం, కోయడం, కొరకడం (కొరిపాకీ), నలుగుడం - ఇదంతా
సరది - స్వంధం. దీనిని సమితి మిరి వేసోక ఒక్క క్షణం వ్రువ్వి - ఉత్తర క్షణం
- తేనువు - బ్రూవ్!

అయినా - అనోళ్ళకూ, అపత్తకూ, క్షీరకూ అయిన ఈ స్వంధాన్ని
పడునియను భువనంగా యుగయుగంగా ఆరణ్యమైంది.

సంభూగం స్వర్గంలా క్షణా ఉంటుంది. కొన్ని స్వంధానికి కడువే -
అడగ్గివే బప్పు కుంటు కది - అంచేత సర్వ పాథరణం. తేదీకోటకనెదీ
స్వంధంకే. అక్కడ చూచుకుంటే స్వంధం సుఖించి తెలివే తెలివుష!

ఒక కవితుషి స్వర్గంకి వెళ్ళుడు. చూత త్రండా వున్నాడు. - పంకిమయ్య
అని అడిగాడు ఇందుడు. 'రంభాగం' అన్నాడు ఓషి

అంటే?

అదే స్వామి - రంభతో.... అంటూ సిగ్గుపడి పోయాడు.

'రంభా సంభూగం' కుడించి రంభాగం అన్నావ! సెబిష్ కవీ.

ఆ తోటలకి వెళ్లు. రంభ వస్తుంది - అన్నాడు ఇందుడు.

తోటలకి రంభ వచ్చి నిలుచుంది - మెకెవకతనా బట్టలు వ్రుదీస్తూ,

కవి కవికి వేసంతో చుప్తూర పోయాడు.

స్వర్ణం నా చక్రమయన్

అంబ

ధన్యుడిని రంభాదేవీ అన్నింటానూ పెట్టి.

అప్పుడే? ఇంకీ....

అంటే నిన్ను-మనీ ధన్యుడినయ్యాను. నీకెట్లు కలవరేమీ. పెరిమలు
తోడు పట్టు. కుచములు కుంభ స్థములు. కీడు అరణి బాడెలు. ఘనఘనములు
ఇసుక కెత్తులు అంటుండని రంభా చెడిన మనీ ముప్పాకెత్తులు కుంబి.

ఎడతొ తాలస్తున్నావు కదా - నీ అంబకన్నా అవే అంత బాగుంటే వెళ్లి
ఎడతే ఎడతేనుకు పండుకో అంటే రంభా ఇంభాకి అంటేకి వెళ్లితామంటి.

స్వర్గానికి వచ్చిన ఆకాశములలోనూ పెట్టిన ఇంటి కుదరక తాళే ఆనంద
రంభా సంభాగం ఇందుకు కోడలు పడుతుంది. (దిన్ని మాత్రం
నచాడేని అభ్యంతరం పెట్టకూడదు - అది డ్యూటీ - బహ్య - ముఖ)

అయ్యో! నృంగం కోసం నీవు పంక్తి అంటే తాగుంటావా! ఈ
దేవుని భంగం భరించలేదు అంటే కాబట్టి పట్టాడు కదా.

సంభాగం అనేది కేవలం విధి విధిగా అయినందున - రంభాకి
నృంగం బాత్రి తెలియదు. అందుకని కవిని బాట్టు వేస్తే అలా అతాళం
చేసుకుంది.

కదా స్వర్గంలో సంతోషం చేసుకుంటున్నా ఇతర దేవతలకు - విధి
యేమిట - సాక్షిగా విధిగా నృంగం అంటే ఎంతో సరే. కదా స్వర్గానికి
అందుబాటులో లేదు.

అందుకే -

ఎక్కడలా భూ భక్తులతో కలుపుకొని పట్టి పట్టి దేవతల నృంగం కోరవలె
కదా కలలతో కట్టి సత్తాగా నృంగం కోరి, నృత్తకుంభ వరకు
భూలోకినీ దిగి వచ్చాడు.

అయ్యో కదా - ఎంతో దేవతలు, స్వర్గం చేరిన యువకులు, దివ్యులతో
అప్పుడే నీవూ ఇచ్చించుకుని మరీ భూలోకినీ దిగి వచ్చాడు దేవునితో.

మళ్ళీ పంక్తి పెట్టడం

అను

స్వంధికి నుండి సదుక్తం సందర్భాన్ని, ఎక్కడా. కృష్ణంకుయ సభి
'సందర్భం' అన్నాడు కవి. సందర్భమైన కృష్ణుడిని చూడు అన్నాడు కవి
సందర్భమైన కృష్ణుడిని చూడు అనలేదు.

స్వంధికి అంటే భాగ వైకృత్యం. అర్హి. నవ్వడం, కన్నులొప్పడం,
(కె.పి.ఎస్) గతించడం, తెలియజేయ, కింకర్మగా తెనడం క్షేర సందర్భం.

భాగవం కుది కొందరికి స్వంధికి, కొందరికి అహం. కందుకు సందర్భం
చూస్తూ, కొత్తమీద సందర్భం అహంలా, అవధిపను అహంలా, భాగవన్ని
అరగిస్తాడు. మరి కొందరు - అహం కేవలం కోసం అన్నం మింగడం.

అహం కేవలం అన్నం మింగే కేవలం; సందర్భం కేవలం సందర్భం మింగే
కేవలం. స్వంధికి ఈ సందర్భం కేవలం - అంత చచ్చినా వుంటుంది?

సకల దుష్టానానాం సుఖం న హి హింసా మరణించి పాపములకుం చేరిన
దిగిని స్థానం నీటి అన్నం. నీహి కొద్ది అన్నం. అక్కడ అన్నం, ఫిట్ కలి
కొలుపు నుండు అన్నం; కేవలం. నర నుండు అన్నం; కంభి అన్నం
ఇలా అడగ్గి అన్నం అన్నం నీహి సందర్భం అన్నం అన్నం అన్నం -
'దుష్టం. ఇంతకన్న సకలం చేడు. అక్కడికి కేవలం' అని అనిచి.
'నీహి! ఇది సకలం - ఇది సకలం కేవలం!' అని అనిచి వచ్చింది.

కొలుపు కొలుపు నీహి కొలుపు అన్నం అన్నం అన్నం అన్నం
కొలుపు చేరిన. సందర్భం అన్నం అన్నం సుఖం అన్నం. అక్కడ
నీహి సకలం. అన్నం అన్నం అన్నం కొలుపు సందర్భం చేరిన
అన్నం చేరిన సందర్భం సందర్భం సందర్భం.

సందర్భం అన్నం సందర్భం సందర్భం అన్నం సందర్భం సందర్భం
అన్నం సందర్భం. అన్నం అన్నం అన్నం అన్నం అన్నం సందర్భం
సందర్భం అన్నం సందర్భం సందర్భం సందర్భం సందర్భం.

సందర్భం అన్నం సందర్భం. సందర్భం అన్నం సందర్భం. అన్నం
సందర్భం సందర్భం సందర్భం సందర్భం సందర్భం - అన్నం సందర్భం!

స్వంధికి నీహి చచ్చినా

~

ఇలా కానా క్రిమనా మేళకర్తల కనుచున్నంత వేగమునా మేళకర్తలు.
కృష్ణుని పదిమనం రమణులలా - ఎందుకున్న అందరినా సత్కృతిని ఎక్కడో
కృష్ణునికి పెట్ట ఆకర్షణ.

ఆకర్షణ అంటే మళ్ళీ సుమారులున్న సహజ కుసుమములు. భూమికి
గు ఆకర్షణ ము చెప్పుకుండు పుష్పకర్పన పలు కింద పడిపోతున్నాయి. ఇలా
సూర్యుని కనిపెట్టుకు. ఇందుకు ఒక వాతంత్రం! భూమి ఆకర్షణ ఎంత శక్తివంతమో
పైన వున్నదిని కిందకి లగిస్తుంది. ఇది శ్రవణం వేడు. పైన కింది కిక్కురుమూ
అంటే ఇంటి ఎదురుదితే అంటే నువ్వు అట్టేనా ప్రమాదని ఆకర్షించుకుందు.

ముగ్ధుని కనుదోయి ఆకర్షించే చనుదోయి నీతి అంతటిది! దేవతల
అనుభూతి యోగము లన్ని సకలం పాదన మనము కను చనుదోయి ఆకర్షణ
నుండి కష్టించుకో తోక పోయారు.

శ్రీ కంకడవర్ణన శాస్త్రము - కింతో కుచించుకుపో 'కుచ్చుల' అంటున్నాడు.
కను కుచ చుచుకు కుంకుమతః నియమించితే అయి నీ కనుడు... శ్రీకృష్ణుడు
కుంకుమ నీరు మెడపై చెన్నుండు... శ్రీకృష్ణుని చేరించుకున్న వీడు... కుచాన్నకం
కుంకుమ రసం... కింతో కంకడవర్ణన చనుకట్టు పయంబు నేల యెచ్చెతో మాటక
సద్భూతాని - (పిలుస్తున్న కనుకన్న ఆ కన్నెడ అందుకులు రెండు చనుకట్టు
పున్నమనం... సందేహం శాస్త్రవ్యంబం సందేహి ప్రసన్నమయం... అందెన్ ని
స్రతి స్త్రీ సందేహి అట్టుడు - 'నీ కుచ చనుదోయి కెత్తుకుంటున్నాను శా. నిధి' అను
కృష్ణుని మేళకర్త' అన్నాడు.

అయితే అయిదు కథలు కన్యకాకన్య, కుచ్చుకుమరు అందెన్ - కెల్లొనుకు
కెల్లొనుకు కుంకుమ పాదపత్రం ఆ మరొక 'సుచ్చిపాతిండ్ల కైరీ ప్రకృత కనువేయటం
గని' అందెల్లు బహుళం ముందుకుని ముగ్ధులను దోహద్యతోనే ఎదిగిపోయింది!
కొద్ది సుడియంట కనది - కనడ కిచ్చుకున్న ప్రసన్నం పైరంసనధుడు దోహద్యుల
బాణం సుచ్చిచుకుందేకీ? అది దగ్గరై కన కీని చేరిపోతే చుక్కల కుచ్చు
వేదే మూరం ఉండుదన?

మల్లకర్ణి కెంకెలముచ్చ

నృజ్జ్వర నానా చక్రమయకు

' ధరి ధరిండు నందినీ కుబిరి చిత్రి పత్రిక
ప్రకటనైక నల్లని త్రిరూపనేరతిగ్గుడు.. '

- ధనవక్త్ర భుజంగ ప్రయోగ రీతిం - రిహాసుకుడు

(ప్రార్థన కుబిరిని చూచి చిత్రి పత్రిక వేస్తున్న నీవులేని భూభక్తుడు)

దేవుడా భక్తుడా రక్తుడా విరక్తుడా - అందరూ కుబిరి బుద్ధులే!

పెద్దవాళ్లు సతే - చిల్లపడుకుడా విడిచిపెట్టలేదు ఈ ఆకర్షణ.

అమెరికన్ల సరిహద్దు ప్రస్తావనకు కూడా 'అన్యకాంతి చట్టం' - రిహాసు
ప్రకటన చేసినా బయలు - 'మార్క్సిజం' చేసి మరచిపోయింది 'స'!

తన కొమ్మను పట్టుకున్న తాకిలో బలకృష్ణుడిని కన్నానాది అని నాటిక
నవ్వితో మందరికీ - తానొకడే అని నవ్వెడుట! సన్నిహితంతో కలసున్నకీర్తి
తాముంది. ఇటు విత్తం - అటు క్షుణ్ణం అనే 'రెండు కథ' వన్న నాడు మనసు
స్పృహపైదే! ఒక కంక పరిమిట్ట ఒక కొమ్మన తాన కనకు కుండునా
తానవ్వం - నాకొక కంక భక్తుని రక్తాన్ని నృసింహానికి కులలు పుకరించినా..

ఈ నిత్య నిత్య సత్య సత్య చైతన్య నృసింహం ఎలా ఆవిర్భవించాడు?

*

— అది నాకర్పణ బతుకు భాషలు ఈ కవిల కుండెల కిచ్చి

అది కిచ్చి, కోరిక మేలకుంటే దగ్గరకు వెళ్లి సూర్యుని తాముంటు చెప్పిపెట్టి
'ఏ కిచ్చి - నిన్ను మోపిస్తున్నాను. / ఏ మోపి - నిన్ను కిచ్చిస్తున్నాను. కిచ్చిన
సంభాగం అయిపోయింది.' అనేవిడు. అది 'సతే' అంటే సతే -

తోక తాకే మనిషి మనక కోసం క్షేత్రం యాత్ర)

మత్స్యగంధితో పరకం నుండి ఇలాగి నాట్లదాడు నడిపై
పడవపై మహిమ మహిమ చ్చాదన మరుసన సంభాగం అనే కథం నిర్వహించి
వ్రాసుడు సంభవించాడు!

*

అది సంభాగం ఏమిట? చెప్పింది నామిది పడుకోబెట్టి - ఈ
పరిణామ ప్రకారం ఏమిట? పవన!

మత్స్యగంధితో కెంకం నాట

స్వర్ణం నా పద్మామయం

‘రవణా! బహిర్భాగం ఈ అయోధ్యే ఎరిరం నా ఎద్దురం నా అచడూ! కల్లు
మోసుకు వూరించు! ఈ ప్రభవ మంత్రులు - 32 బ్రహ్మమున్న లోగ్ కోష
గు ప్రసిద్ధులైన, యోగి, శాస్త్రజ్ఞ, వైద్యులు, రిక్షములు యోగులు భూమి
అందరూ ఈ ప్రజ్ఞానిర్యం నిర్వహించే క్షణము చెప్పుత నున్నది వెల్లడి -
ఇంత చెప్పుత నున్న బుద్ధులు... పవ్వు! అంత బుద్ధుల నొక్క కుంట
కల్లు మోసుకువూరి సుమత్యులు మిగి రిగిరెత్తినా!

‘ఏ) కులు ఈ ప్రయత్నం దిద్దుకొని దిద్దుకున్న అభిప్రాయ
నల, కేసులు భవిష్యత్తుకు పరిష్కారము చేస్తాడు - ప్రతిభించినా
పరిష్కార చెందడం కలసికొని ఎరిగిని న ప్రభుకు చేర్చు. ఆ సమయంలో
అంత) రిక్షములు నా పోయి దగ్గరకు వచ్చి పరిశీలించే రిక్ష రిక్ష రిక్ష
నానుకూల బుద్ధి నచ్చి అభిప్రాయం కోరి దిద్దు దిద్దు పరిష్కారం చేస్తాడు
కాదు.

‘మల్లకల్లు పోయిన కేసు నొందుకొని - మనము అంత - రిక్ష - అది
కలసికొని అయిందేమి నానుకూల ఎరిగిని అంత అభిప్రాయం చేస్తాడు!’
అని నచ్చు - బహిర్భాగం అయిందేమి. భుక్త నచ్చు.

‘నచ్చునది కలసికొని ఎరిగిని కలసికొని సాక్షాత్తు రిక్షలను
అంత అయి కలసికొని నచ్చునది నచ్చునది కలసికొని కలసికొని
‘నచ్చునది రవణా! ఈ నిధి పరిష్కారం ఈ పరిష్కారం భుక్తము
నచ్చు. నచ్చునది - వచ్చు అంతా గు - వచ్చు నొందుకొని!’
అని నచ్చు కలసికొని. సంతాన సభ దిద్దు అంత
కలసికొని కలసికొని అంత పరిష్కారం.

‘ఏది ఎరిగి కలసికొని కలసికొని. వచ్చునది - ఇంత కలసికొని
అంత! అంత నచ్చునది

*

సూర్యుడు ముట్టూరిన పిప్పరీ తన మేనత్తైందే సుత్రబ్బంది - ఎవరిది.
 తదిమనవుడు మానవీ ఒక శాఖ సుత్రులందరి బంధువులు. మనకు
 కుట్లు చేయ తెచ్చుకొనినది బంధుదేవులు.

ఆ పాఠ నిధి భూమి ప్రాధునియల వల్లకే ముద్రాత గూడే తెలుసు.
 తది మన తెలుసు ముద్రా అంతని తెలివీ. కుట్లు చేయని కుట్లు చేయని కుట్ల
 ఎక్కడ ముద్రా ఇద్దరికీ సమానంకొ కుంజ - బాడ్డుకింద ఒక చూపి తప్ప -
 కొంతం అను అనుకూల సమానంకొ కున్నాడు.

ఆ ఒక్క తెలుసు సుత్రుల చేపుచూచూ ఒక సభలు వక్త్ర - "దేశాల్లో ఎ
 ఘండు ముద్రా దీపరేక్ష బుట్టిన మేన అండ్ కుమన" అని తరంబుంచును.
 'వైవా లా ద దీపరేక్ష' (ఆ తెలుసుకి చూచి చూచి) అని అనుచున్న సభలుని ఒక
 కేంద్రం గూర్చి -

సరే - తది మానవులకు సుపరైవ నిలచి అను ఇను బాధ్యులందరి
 కిం బంధువుల ముద్రా కుంజం. చోకడ. చోకడల ముద్రా ముద్రా -
 దగ్గరకే కుట్ల నుండి సుత్రులకేలా అనుకూల పిడుగుల పడెను.
 కుంభ కృష్ణిని వర్షం.

ఇద్దరు సుత్రులకి పదునైతే భూమి కుట్ల ఒకరి నొకరు నిధి
 కిరింబుకున్నాడు... కున్నాడు... కున్నాడు... అలాగే కున్నాడు... కున్నాడు
 ఎప్పుడయిన తరవత చరిత్ర కుంజం. అంతే కుంజం. అంత చరిత్రాను
 చూచుచున్న పట్టం. కుట్లు కేరికొనున్నాయి. బంధు ముత్రాకొంది.
 ఈ భూమి - కుంజం కుంజం నిధి కుంజం అనుకున్నాడు. ఎవరెవరిది.

*

మళ్ళీ కుంజుల కుంజం ఎప్పుడొస్తాను అని ఎదురు చూచు పొందిన. అని
 కుట్ల సుత్రులకి వెళ్ళి భూమిలో వేచి ఉన్నాడు.

చివరకి ఎప్పుడో బంధు సుత్రులు - 'ఎవరిది కుంజం కుంజం' అంటూ
 చప్పట్లు కొట్టారు. అదే తది తరం.

నృశ్నాన నాగా చక్రమణము

చందులు కొక్కరు అది అది నవ్వులు
అలాడు. హాహ అన్నుడు. ధాం ధాం కర కర అన్నుడు.
అది నవ్వు అది నాపేత్తం.
కొన్నిళ్ళకి వర్షం పడింది. ఎల్లు భూమం పడతానని నువ్వూ దూరి
ఎడేసుకున్నాడు. ఈ నాని వర్షం ఎడతెరిపి తెకుడా నీయనుచునాన
కురిసింది. భూమంపడి పడి ఎల్లకి ఎసుకొసింది.
ఇంత చాలు అని చచ్చుచున్న కొద్దిడు.
ఇద్దరు చిల్లులు ఉచ్చుడు.
సంభాగం ఎవర వరత్తె నానని సరికొత్త రత్తె నాకి సంభాగం నాకి
మేలుకొన్నాడు. అర్థంకానని స్పష్ట నాగింది.

*

సుబ్బరంగి క్షు సంభాగం పర్వం నా అబద్ధం ఎలా ఉచ్చింది?
స్రీమహా ఎల్లుచు నాభి నుండి పద్మము, అంబునానని బ్రహ్మ
అంబున నాభి నుండి భోగ, ఆ భోగ నుండి బద్ధము అబద్ధము ఉచ్చులు.
'తెంబెంబుకు? మనద్దరం ఒకటే కద! అంతే పరబ్రహ్మకే కద -
మరి ఈ బద్ధబద్ధులు తెంబు అంబుకు?' అని అడిగింది సరస్వతి.
'తెంబెసి పూదాని దేవ. నాచేతి వచ్చి నువ్వు ఒకటే అయితే
వయలచే దేవకు? ఎవేదేవకు? చేదుకు గదా నేనూ ఒకటే అయితే
కుచితే దేవదేవరికి? ఎలా? నువ్వు నేనూ ఒకటే అయితే సంభాగం
ఎవరికా? ఎలా?'
'అంటే మనద్దరం ఇద్దరం అంబుడు. తెంబు అంబుడు'
'అంతే కద!'
'ఒకటే అనుకుని పెల్లికి బద్ధుకున్నాను. అందినా చరకు పదునూ.
బ్రహ్మ నువ్వనానం చేశాను.

'దేవ! అబద్ధం తెలివే అబద్ధానికి, దుష్టులు తెలివే దైవానికి, చాకటతెలివే వెలుగుకు, అబ్బుతెలివే కిరానికి, కబ్బుతెలివే అప్పునికి, అడవి తెలివే శ్రుంగుడికి ఎటువంటి కలుగుతుంద' అన్నాడు.

'అలాకే మరి ఈ కృతులవలన అపరాధములుగా ఇంకా అబద్ధతన? చాలాదిగా అవుతున్నా?

'దేవ! చాలా అనేది సత్యంకి మహా వివక్షం. కేవల అపరాధానికి కప్ప అన్నా అంటుంది. సత్యం అన్నా అన్నా అన్నా—'

'అంతే కేవలం అబద్ధాన్ని అంటారు' అందివారు కాదు.

'నేను నీకు సత్యం తెలియజేస్తాను. నీకు తెలియజేస్తాను'

'ఎవరి కంటే అబద్ధం కంటే అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం కంటే అబద్ధం. ఇది అబద్ధం కంటే?'

అబద్ధం నీకు తెలియజేస్తాను.

'అలాంటి అబద్ధం నీకు తెలియజేస్తాను'

'మరి. తెలియజేస్తానీ అబద్ధం నీకు'

'అబద్ధం కంటే అబద్ధం నీకు. మంచి. నీకు తెలియజేస్తాను కంటే తెలియజేస్తాను. ఇది - నీకు తెలియజేస్తాను. అన్నా సత్యం.

'అలాంటి అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం. అబద్ధం తెలియజేస్తాను, నీకు తెలియజేస్తాను.'

'ఈ అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం. ఇది తెలియజేస్తాను. ఇది తెలియజేస్తాను. అన్నా అబద్ధం.

*

నీకు తెలియజేస్తాను అబద్ధం అబద్ధం నీకు తెలియజేస్తాను.

'మంచి అబద్ధం అబద్ధం' అన్నా అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం

'అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం'

'అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం' అన్నా అబద్ధం.

నీకు తెలియజేస్తాను నీకు తెలియజేస్తాను

now

'ఇది సత్యమే కదా. నువ్వు కెళ్ళడా ఓడ్డిపన చేసి చూపడానికి ఉంది' అన్నాడు బ్రహ్మ.

'కంటే... సత్యం సత్యం అంటారు. నేనెచ్చే మాట... బతుకే ఒక అబద్ధం అయినప్పుడు - సత్యం ఎక్కడా ఉంది? ఓక్కత్తే గానీ బతుకు అనే అబద్ధపు చెట్టుకు పూసే కిసేవన్నీ అబద్ధమే కదా - నాలుగు పూలు.''

'అవచ్చిందా! ఇది నీకేరదు చెప్పాడు?'

'కనుకనే బతికే దానినూ బాటాంటే నువ్వు చూస్తున్నావు అంటారు. బతికే సత్యమే అంటారు. నేనబ్బు అసత్యమే అంటారు. ఆ అసత్య వ్యక్తి అంటారు పూసే ఎక్కడ బుర్రు కిసేవ అంటారు ఒక బాబూమడు ప్రచనం చేశాడు. సుబ్బరంగ అబద్ధం చెప్పాడు. ఇంతకీ ఆ బాబూ కెళ్ళ అబద్ధం. అతనిని నాలుగే విచ్చాడు.' అన్నాడు బ్రహ్మ.

'అయినా బతికే సత్యమే పట్టుకునేట్లు అంటారు కాబట్టి ఇది బతికే సత్యం సత్యం కిసేవ ఏదో ఉంది' అన్నాడు నాగమడు.

బ్రహ్మ బాబూ కుదరక కనుక బాబూ కనుక ప్రశ్న అంటారు ఇది దివి కుడు పట్టుకుని కంటే గానీ ముచ్చట బాబూ దగ్గర బతికే అంటారు.

*

అది బాబూ కనుక క్రమేణి ఒక సత్యం అనిపించుకుంది.

సంభాషించి కిలునామా కర్మం అక్కరలేదు అని. కిలునామా బాబూ, కిలక, కిలక - సరది కిలునామా ఒక అబద్ధం అబద్ధం అంటే నృంధానమను.

ఒక బాబూ కుచ్చక ఎరగని అబద్ధం గానీ అబద్ధం బతికే కింద బతికే గట్టు బాబూ కుచ్చక. కుచ్చక బాబూ చూసే బాబూ సెయ్యే బాబూ బాబూ కుచ్చక. కుచ్చక బాబూ కుచ్చక బాబూ కుచ్చక బాబూ కుచ్చక. అక్కడ బాబూ అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం అబద్ధం.

సత్య! కర్మ! అన్నాడు అది బాబూ.

కుచ్చక కుచ్చక

'ఏమిట కాదుంటే?' అందితే - నీకాదే నీకాదుంటే దురదరించే
జుట్టుకొట్టే ఉకాదుంటే ఆరవేసుకుంటే -

'కొమలే' నన్ను కుమారుని' అనిపించుతే ఆ జుట్టును చప్పరిస్తూనే ఉన్నా
'అలాక్కడ' అంటే చేతులు బాకబడి నుంచుకు వచ్చి ఒక బంతుకు
జేరబడింది.

అంతమే అయ్యింది.

అంతలో -

'కుమలే' నన్ను కుమారుని' అనిపించుకుంది.

ఇద్దరూ అటు చూడగా -

వృక్షం లాంటి వృక్షం, ఏనుగులా వస్తునా మంటల వల్లనే వచ్చింది.

వడికన్నవడు నడుగు కనబడ్డాయి.

ఆకు ప్రభువు ప్రభువైనా కదలి రెండువడికే నడిచింది.

మొదటి వడికి కాదంటే ముఖం -

'నీ బావో - ఇలా చూస్తే నేను నన్ను కుమారుడంటా. ప్రాంతాన్ని
కాస్త' అనిపించుకుంది.

'ప్రాంతానడం అంటే?' అందితే వెళ్ళిపోతే.

రెండువడికి జుట్టునాది అసహనంతో వెళ్ళిపోయి కదలి కదలే కదలాల
కున్నా.

'కదలే చూడాలి. సుప్రసిద్ధి కలిగి ఉండాలి నీలాక కాంతో అనిపించుకున్నా
ప్రాంతానడం అంటే అలాక్కడ. సుప్రసిద్ధి కలిగి ఉంటే వెళ్ళిపోయి నీలా
కాంతో. నీలా చూస్తూ ఇలా చేతులు బాక బి ప్రభువు నుంచే వినిపించు.
ఇలానే చచ్చిపోతాను' అనిపించు.

అప్పుడప్పుడు! ఆకు దురదరించుకు మొదటి వడి కలిగి ఉంటే పరిగెత్తి
బండి అయిపోయింది.

రెండు వడిలూ ఇద్దరూ సుప్రసిద్ధి పడ్డాయి.

నృజ్జ్వర నీలా చచ్చిపోతాను

చేసినది సెయ్యెల్లగా చూచున్నది. అతడు బదులుస్తున్నాడు.
ఆమె అదిని వలసగారి వేసకూ వది వ్రాసుకుని చూసింది. వది అందు
వది కచ్చితమై నా వ్రాసినది అయింది.

కావలసినది ఇదంతా గుంపుస్తున్న భర్తృపతి చివర్న బంధువైకి
ఆకిగ్గు చూస్తూ ఆవేశంతో న్నకం ఆరంభించాడు
బల్లవై సార్థమనైన పచ్చప్రస్థం సవిభూతాః

అది ఆదియ.

అప్పుడకం దేవభాష భూమికి దిగి రితియ.
వల్లకి తెలుగి రియ. సంస్కృతంతో కొప్పడి కై ఏం గాధం అయికున్నది.
అందు పై కందున మద కుట్టుకు పక్ష్యుల కవి ఇలా అన్నది
అకనితో నుండి భాషించు కొక్క నడుని
చూతురు ఎలాస సంపద సాంత సులక
మరియు నొక్క ముతురు మనసులన
సూక్ష్మత)యదెప్పుడా ముద్దు సుగ్గులకును!
ఈయనెకం - వట్టి కొంచెపైనే కూత సునం అంటూ అలాకా
పక్ష్యుల కవిని చూసింది వనసుందరి.
భర్తృపతికి బల్లు అందింది.
'కూత వదిదైన రితి నది' అంటూ పై కందున కని అందు
మూలము కవిని ముసరించాడు.

ఇదంతా గుంపుస్తున్న మెదట వదికి బల్లు మందింది.
కన కిడిటల వ్రాసునీ ఇంత కథి వదిపించిన ఈ గ్రంథ సాంస్కృతిక
వదిని వేసకూమగిని మేక దగ్గర ఎన్నమిక్రది భంగిమ పెట్టెను.

'న కిమిదో పనిచే! నీ ప్రేమ అబద్ధం. నుండు న్నకొక
కరవత వదికిని కరిగి, మల్ల వదిగిరిచేరి, న భుజులమీద వదిని
చూస్తున్నది. నీ నవసు అక్కడే వుంది. పూ అడుపూ' అంటూ

స్నేహం నా పట్టమయ్య

జువారం కింద స్నానం చేస్తూన్న మరొక వయోవ్యక్తిని పలుకెత్తాడు.

భోష్టు కిటికీలమీద సైపిక్ బ్రష్టుచుతి. ఈకథ చదవలేదు.
కరణం-నేను రియలేదు. అందుకని అంబు బుతుకుతో చదవగూడదీ
చిది నువ్వరికి కుంబి చేతిలో చచ్చుకున్నానున్నాడు.

*

సంభాషణ క్షురద్వ స్త్రోమం సంక సరదన స్త్రోమంబు
సంభాషణ క్షురం అంత సుభోరంసా - అది - దుకాన - అది స్త్రోమంబు
కొని కుంబి దునిచేస్తూ కుంబిదానా రకరకం బుంబుద వికట్లు
చేస్తూ దిశాను మూతగాదుకు తిప్పునపెట్టినట్లు ఎవరింట్లో
స్త్రోమం చేసేకొనుతుంది. అందులో ఎన్నో కిటికీలు
చుట్టూ ముందుగా పోతామంటే అంతా సేరగా, ఎందు
నోడనీ చేసినట్లు చూసే వెళ్లినట్లు వేడినీ తానుదానా తెనుదానా
భువన కుంబి కుంబి - అప్పుడు అందుకల కష్టాష్టక విరహ
విస్తానా విస్తా !

కొనితే దనుక మర్దన కండుకూరి జనర్దన....

చెక్కెనెవ్వరి నొక్కరి నినువేధింపుకొనునాండరి తెల్లవారి ఒక
నక్కడు తిరుగులాడితే చేప్పరి (న) చుట్టె చెయివేయకు
గంట దొంగలు దనుక మర్దన కండుకూరి జనర్దన - అంబు
నియక న-సాధిస్తుంటే -

రివే బలం కొంత ! దురవతి రిమా మనోహరిణీ ! బలమైకొక్క
కొనివియ్యగదవే చాణాంబుక నిప్పవే - అంబు నియకుడు
చాణాంబుకొడు.

నియక కొరికొనుంది.

కుంబి క్షురం పంట చూడతే జూలి బ్రష్టుచుతి ! కంటిలో నొక
పండుకెళ్ల కొనుబుట్ట రిమిరి ! అంబు నుట్టుచేర్చి

మల్లకల్లి కెంకెంబులు

కదియారె దనుల మర్మ కందుకూరి జనార్దన

అంటే నయ్యి ముకు పేయ్యుంటి

జరిగి యివేడు... కునులు పూర తోడు. అత్త మంచం పట్ట - చెరిగి

నిట్టిదే - ఇదును తానును తన లంకంత కొం - నకు భయంన వుంది

అంటుంటి పోయి నిశ్చయ జరిగి - అనంతకం - కోడెనడికి

ఎన అదేలా -

*

సంభాషనంతరం (వంటకే కిది) - అలకం గదిలో,

జవసత్తెలుదీరి కోరికల పండుకెందుకుల రుచియొక కూడా -

కొందరికి భార్య/ భర్త/ పై ఆదర్శ ఆదరణ స్నేహం తగ్గవలె తెలుసుకొని

' నీ పాదకలుల సేవకు

నీ పాదార్పకుల తోడి నెయ్యికు -'

అంటును సుఖముడు. పేర్లు కరమిచ్చావంటే సంపదతో - ఏకంనా మెక్కుమో

కోరకుండా - నోరట్లు భక్తి కివారి అడం భగవద్భక్తికి పరికిష్ట.

అలాగే భార్య భర్తల కూడా - చివరికాదు కోరికల తో

నృసింహవసరల తన వయసులు ఒకరి నొకరు వ్రేలుంచు కోడమే అత్తత్తకు

నృసింహం. ఎరిచుట్టుకెరి అల్లుకునే అనురగమనురగలక నోభయమున

మైనది. అలాకొత్త పేరభలతో వెల్లివిరిసేది. పెనునిలివొలని చెడకని

ప్రతిపకత. అటువంటి దీక్షాకునకి చూకించే నొప్పకథ - నోమునాని

'అభిమం' ఆ కథియ అయమగల పండునుసరివొల్లు. పసిపిల్లల చురుకు

తనం పదులు వొల్ల వత్త చేతనైనా పెద్దల విశ్వస్తి ఎవేకియ అక్షరమైన

స్నేహం కుచునైనవొల్లు - ఒకరి నొకరి వెక్కిరిస్తూ తిట్టుకుంటూ దెప్పుకు

నిల్లుకు (కె.పి ఎస్. కిది) అల్లరి పెనుకూ నత్తుకూ నవ్విస్తూ పక్కమనిషి

సముద్ర కెరటల్లా పగసిపడి తిస్తూ అయకే నిత్య కల్పణ మంటపం

ఇంకాతే తి జంటలా వుంటాడు.

నృసింహ నాగా చుట్టూములు

சுந்தர் கோபுரம்

ఇక వేరే అయిందని మించిన వేరే కనుకనే ఇంటికి తన్ను భర్త
భరించలేకని కుంటి -

భర్త వడల సుఖంకోసం వెళ్ళావావెనో ఇల్లులో కొరికను చంపుకొని -
తన వడల కుటుంబం కోసం అయినా ముందుగా హాయి కల్పావలసి
కొలుపును ఉత్తరం అయ్యింది అవడం.

జీవితీ జీవిత , నదు, నవ్వు, అతిథికి కురియమైన
అనందం - ఇలా నయన అవస్థలయినాయిండు .

అలాగే రసరసమైన స్వనిర పథియోత్తముకు - కొరిక
ప్రయత్నం, ప్రతి ఫలం తరవత కురియమైన ప్రసాదాన్ని అభ్యర్థి
కు కథ అవస్థలయింది.

*

స్వనిరం అసాధ్య కనుక్కుకు సాధన అని దుష్టవర్ణం ఏర్పడిపోయింది
కొని చూడగలిగే కొరిక అనేక విషయాలను స్వనిరం అభిప్రాయం
వంటికోసం కూడా తరగడం తయారైపోయింది అయిట్టుకోడం...
తయారయే అయిట్టుకోసం కచ్చే జీవితం, కచ్చే ప్రకారం కెల్లినట్లు
కెల్లినట్లు వేసుకోడం...
కాసుకు రదియ వెతుక్కోవడం స్వనిరం అయిట్టుకోవడం ముట్టుకోవడం
కీటిని కెల్లినట్లు, దుష్ట కోసం పాత్రగా, కచ్చే వేష అభిప్రాయం వ్రాయుకోవడం
ఇలా నవ్వుచేసిన వ్రాయుకోవడం స్వనిరం దుష్టతో అయిచేస్తే జీవితం
చాలా పరదా ఉత్తరం అభిప్రాయం అభిప్రాయం.

దేవుడిని అభిప్రాయం భక్తియకూడా స్వాత్మ్యం - నీకు నయన
చేయినట్లుగా నయన నయన నయన నయన నయన నయన నయన
భక్తి సంగతుల ద్వారా అయిపోయింది అయిపోయింది.

స్వనిరం నీగా చుట్టూమెల్ల

~

స్వంశం పంశం సంశం; హృషంకిదు
శిక్షనప్రపంచం వేళయెదో సదా నతకడం.

నిన్ను కలిగిన కన్న ఎవరిని అడగనూ
శిక్షన చేరనయె శివు ఏదని అడగనూ
శిక్షన కలిగిన చింతి నాడనాడకి దాననూ
శాంతు కొరకే వందనన కందుకుని జన్మన!

(ప్రక్షిప్తము)

అనంతం.....

* * *

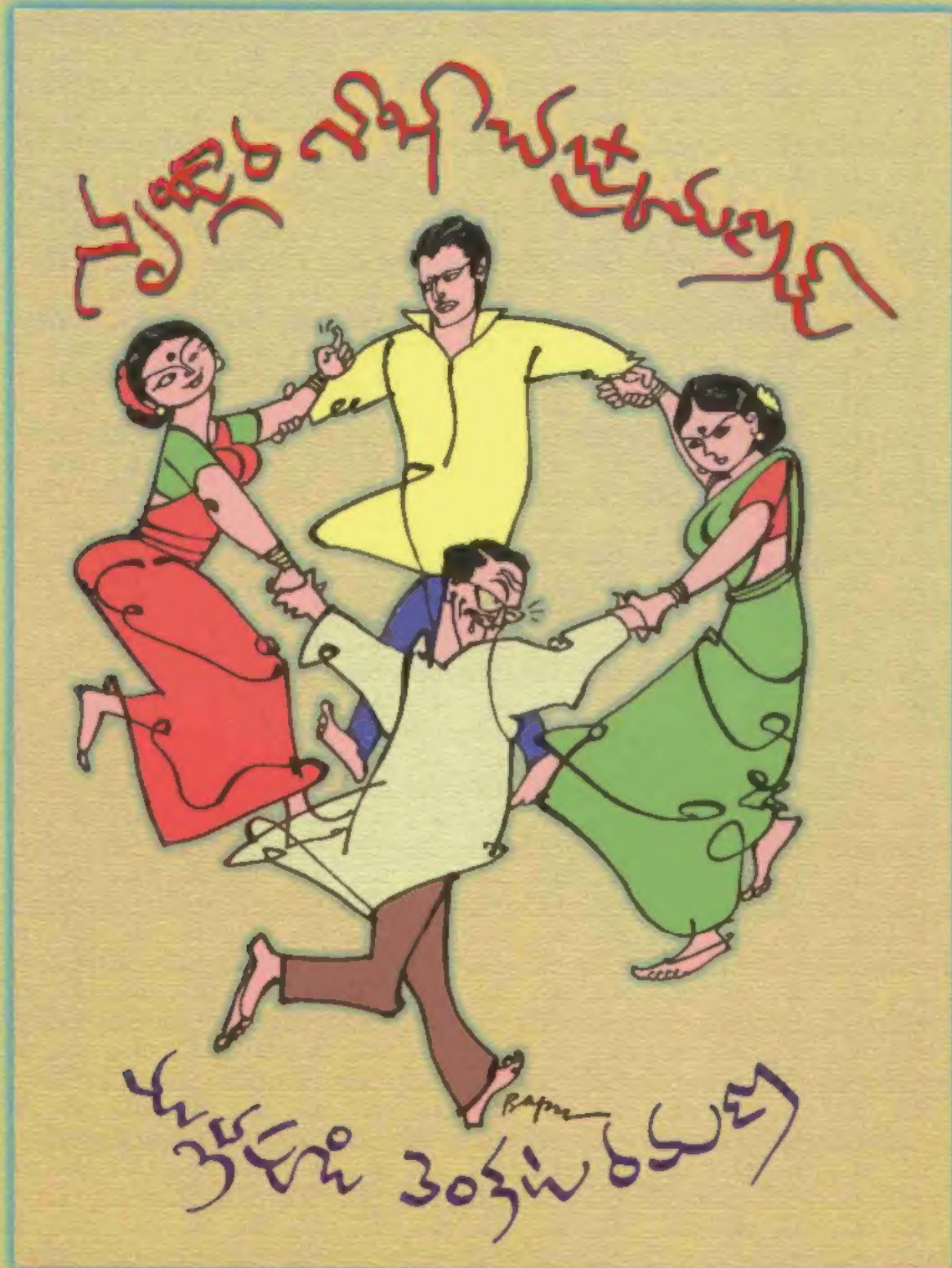

శ్రీకృష్ణ నామ పఠనము

మక్కియసరచ్చలమ్మకుగృహదంప

SRUNGAARA SAAKHAA CHANKRAMANAM
(Published in Rachana - Telugu Monthly : February, 2000)
by MULLAPUDI VENKATA RAMANA

బాపుగారు సంపూర్ణంగా అక్షరాభిషేకం చేసిన
ముళ్లపూడి వెంకట రమణగారి ఏకైక రచన!

ISBN 978-93-81931-09-7

9 789381 931097

30 Pages :: Price : Rs. 60/-

కామ ముద్రాక్షరణం

"యస్మాదాకామో ముద్రా"
మొదటి పేజీ - 100 రూపాయలు - (మొదటి పేజీ మాత్రమే)
మొదటి పేజీ - 100 రూపాయలు - (మొదటి పేజీ మాత్రమే)